

הרומן של ענת עם עולם הציור החל באופן הדרגתי. התבנית הראשונית שעליה החלה לעבוד היה ציור על מסך הטלפון הסלולרי. משם עברה לפורמט גדול יותר של מסך המחשב ורק אז עברה לצייר על בד תוך שהיא מתנסה בציור פיגורטיבי (בשנים האחרונות בהדרכתה של אוסי ילון). בסדרת הציורים המוקדמת "חלון לירקון" ניכר כי היא נוקטת עמדה של משקיפה חיצונית, מעין מספרת "יודעת-כל", המסתכלת במטא מבט על ענת המביטה בעולם מבעד לחלון. סדרה זו מתכתבת עם תפיסה המעוגנת עמוק במסורת האמנות המערבית שלפיה הציור הוא חלון שממנו משקיף הצופה. הציור התלוי על קיר כחלון לעולם הוא מעין מטא-ציור, שבו החלון שנוכח בציור מאפשר למבטו של הצופה לחדור מבעדו אל הצייר או כמו במקרה של ענת, החלון הוא מתודה שבה היא מתבוננת בעצמה.

בהמשך גיבשה ענת סגנון אישי שבו רישומים ביד חופשית חיים בצוותא עם דימויים מופשטים. גוף עבודות גדול ומרכזי זה, המתקרא "סדרת הציורים

ערוכת היחיד הראשונה של ד"ר ענת לרנר היא תערוכה אינטימית, הפותחת צוהר אל תוך עולמה הפנימי. זאת ועוד, התערוכה פורסת זווית ראייה רחבה של העולם, בהיותה שיקוף של תחומי העניין הרבים והמגוונים של הציירת. ד"ר לרנר היא חוקרת של אותות דיבור ומוסמכת לטיפול בעבודה תהליכית (Process-work diplomat) ועובדת המחלקה למתמטיקה ולמדעי המחשב באוניברסיטה הפתוחה, ובעבר עמדה בראשה. מחקריה הם בינתחומיים וכוללים תחומי ידע רבים, כמו: תורת המשחקים ומכרזים קומבינטוריים, רשתות מחשבים, עיבוד אקוסטי של אותות דיבור ועבודה תהליכית. מניפה רחבה זו של תחומי עניין ומחקר יוצרת נביעה פנימית של רעיונות שמעשירה את ההתבוננות של ענת על העולם בסימנים ובמטפורות. הבאר העמוקה של תחומי עניין ומחקר מיתרגמת לעולם ויזואלי מדומיין עם התרחשויות מרובות, נוכחות אנושית לצד מיתולוגית, צורות ונרטיבים השוזרים את המסתורי עם הידוע והמוכר.

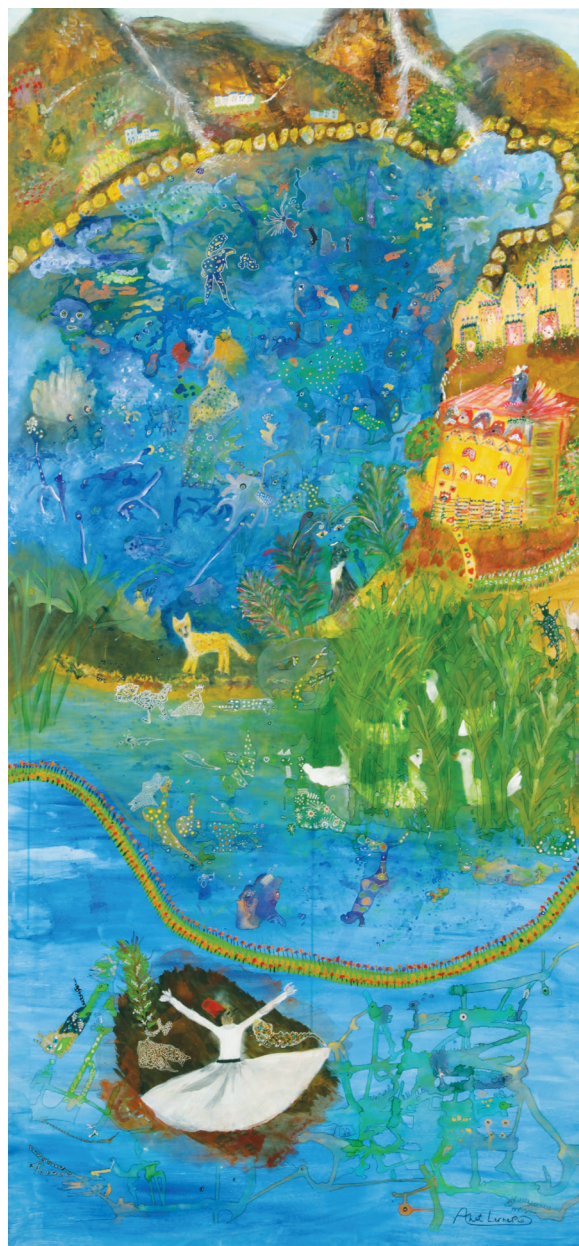

תערוכה אינטימית,
ד"ר ענת לרנר

האריה המזמר,
טכניקה, 2021
משולבת על קנבס

כמו זר פרחים,
טכניקה, 2022
משולבת על קנבס

פנטזיה באגם,
טכניקה, 2019
משולבת על קנבס

הכבשה המזמרת,
טכניקה, 2021
משולבת על קנבס

שדוני השדה,
טכניקה, 2022
משולבת על קנבס

איים, 2022,
טכניקה משולבת
על קנבס

אי הקופים, 2022,
טכניקה משולבת
על קנבס

נשים מסביב לעולם,
טכניקה, 2022
משולבת על קנבס

הפנטזיה. העבודות בסדרה נחוות כמו סיפורים קצרים שכל פרט בהם הוא חלק משיווי משקל עדין, ובכל ציור מתוארת סצנה מתוך נרטיב כולל.

אחד מנושאי המחקר שבהם עסקה ענת בהרחבה הוא ניתוח אקוסטי של קול (הן קול אנושי והן של בעלי חיים), ובניית מודלים לזיהוי תופעות בדיבור. לדוגמה, אפשר לזהות סבירות לאי אמירת אמת, וכן לרבדים נוספים, כמו: רגשות, ציניות, תחושות כאב ועוד - כל זאת מבלי להתייחס כלל למילים עצמן. במסגרת מחקרים אלו של ענת ושותפיה, נבדקו גם סוגים שונים של אתגרות בדיבור (שתיקות, היסוסים, ריווח בין

המתהווים" (Emerging Creatures), מתאפיין בדפוסים ובצורות צבעוניים ועזי מבע הממלאים את כל משטח הציור. משום אופיו של הציור הדחוס קראה ענת לתערוכה "אימת הריק" (בלטינית horror vacui) שפירושו הפחד מהאין, מהריק, מהלא כלום. לכאורה, יש בו במושג כדי להסביר את הגודש המאפיין את הציורים: רוב משטח הציור מכיל דמויות, בעלי חיים, יצורים מיתולוגיים, צורות אמורפיות, נזילות צבע, נופים והתרחשויות נרטיביות. עבודות האמנות מאופיינות בפלטה המתכתבת עם צבעי האדמה וסגנון נאיבי המזכיר ציורי מערות פרה-היסטוריים. סדרת הציורים חושפת עולם ויזואלי עשיר, מיסטי על גבול

אוקיינוס, 2022,
טכניקה משולבת
על קנבס

להתהוות כרצונם על הבד וליצירה לקרות (כמעט) מעצמה. ניתן לראות בבחירה התודעתית הזו קריאת תיגר על השיטה הנהוגה בעולם המערבי שבה החיים הם עשייה בלתי פוסקת והצבת מטרות מוגדרות היטב. תחת הפריזמה הזו, מציעה התערוכה אלטרנטיבה לעולם המהיר וההישגי, של ימינו שלפיה אפשר למצוא נחת דווקא במקום הריק, במקום בו העשייה כמו נעשית מעצמה, מתוך ההווה. אימת הריק הופכת לפי פרשנות זו לפחד מפני אי-עשייה, וסדרת עבודות האמנות מבקשות להסיר את הלוט מפני הדמוניזציה, הקיימת בתרבות הקפיטליסטית כנגד שקט והשתהות, ללא עשייה.

הברות ועוצמת דיבור נמוכה). אתנחתות שבהן המלל אמנם דליל אך אינפורמציה עשירה עולה מן השקט. כלומר, החלל הריק נוכח בדיבור, בתקשורת אנושית. עיסוקה של ענת הוא מקור להשראתה ותורם להבנת עבודותיה. הציורים הם טקסט שבו יש דיבור מדוד, דיבור אסוציאטיבי ורגעים שבהם לא נאמר דבר. שטחי הצבע נטולי הדימויים מתפקדים כאתנחתות עשירות בתוכן. כך, מתאינת לה האימה מפני הריק. גם במקומות שבהם אין התרחשות, יש רגש ויש אינפורמציה, יש תוכן ויש עניין.

ענת מציירת מתוך מצב תודעתי מדיטטיבי שבו היא מוותרת על הרצון לשליטה בתוצאה, ומאפשרת לדימויים